

F.

No. 11500.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van de Maatschap Y te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem van 10 April 1953 betreffende den haar opgelegden aanslag tot navordering van ondernemingsbelasting over het belastingjaar 1946;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende, die oorspronkelijk over het belastingjaar 1946 in de ondernemingsbelasting was aangeslagen, overeenkomstig haar aangifte, naar een belastbare bedrijfsopbrengst van f.42.454,85, een aanslag tot navordering in die belasting is opgelegd naar een totale bedrijfsopbrengst van f. 69.429,43;

dat belanghebbende tegen dezen navorderingsaanslag in beroep is gekomen bij den Raad van Beroep;

Overwegende dat de Raad van Beroep dezen navorderingsaanslag heeft verminderd tot een aanslag naar een belastbare bedrijfsopbrengst van f. 67.018,04;

Overwegende dat de Raad van Beroep, voor zover in cassatie van belang, daarbij heeft overwogen:

"dat de bedrijfsopbrengst van f. 69 .429,43 door de Inspecteur als volgt is berekend:

| | |
|-------------------------------|-------------|
| oorspronkelijke aanslag | f.42.454,85 |
| correctie dubieuze debiteuren | 5.489,48 |

correctie reserve per 31 December 1945:

| | | |
|--------------------------------------|---------------------|--------------|
| reserve schadevergoeding | f.25.000,--- | |
| reserve proceskosten | " 5.000,--- | |
| reserve afwikkeling A | <u>" 5.000,---</u> | |
| | f.35.000,--- | |
| bij aanslag toegestaan | <u>f. 5.000,---</u> | " 30.000,--- |
| Bedrijfswinst | | f.77.944,33 |
| Nog te betalen Vereveningsheffing | f. 546,90 | |
| Nog te betalen Ondernemingsbelasting | <u>" 7.968,---</u> | " 8.514,90 |
| Belastbare bedrijfsopbrengst | | f.69.429,43; |

dat appellante als formeel bezwaar tegen deze Navordering heeft aangevoerd: dat hier geen nieuw feit is in de zin van artikel 1 van de 7e Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941, zodat de Inspecteur niet had mogen navorderen, waartoe wordt aangevoerd, dat bij de oorspronkelijke aangifte aan de Inspecteur zijn overgelegd de balans per 31 December 1945 en de winst- en verliesrekening 1 Januari - 31 December 1945, waarop de thans aangebrachte correcties zijn vermeld en in aftrek gebracht, waarmee de Inspecteur zich blijkens de aanslag conform de aangifte verenigd heeft, zodat deze navorderingsaanslag is een terugkomen op een vroeger ingenomen standpunt, hetgeen niet geoorloofd is;

dat de Inspecteur dit bezwaar als ongegrond heeft betwist, daartoe aanvoerende, dat bedoelde reserves wel op de bij de aangifte overgelegde balans en winst- en verliesrekening stonden, doch niet toegelicht waren en bij een later accountantsonderzoek bleek, dat deze reserves niet juist waren;

dat hij niet verplicht is een aangifte direct in alle onderdelen te controleren alvorens hij een aanslag oplegt;

dat de later gebleken onjuistheid der reserves het nieuwe feit is, waarop de navordering berust;

dat de Inspecteur niet verplicht is om, alvorens de aanslag op te leggen, alle gegevens van de boekhouding na te sporen en te waarderen, tenzij enige omstandigheid aanwezig was geweest, welke tot controle aanleiding had moeten geven, hetgeen appellante niet heeft aangevoerd, noch bewezen is, zodat, toen bij

sen nader ingesteld accountantsonderzoek de onjuistheid van enige gegevens bleek, dit in de zin der wet als een nieuw feit is aan te merken, waarop de Inspecteur de navordering kan gronden;"

Overwegende dat door belanghebbende tegen deze uitspraak als middel van cassatie is voorgedragen:

"Schending of verkeerde toepassing van de artikelen 26 Besluit Ondernemingsbelasting 1942, 59 Besluit Inkomstenbelasting 1941 en 1 van de Zevende Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 door te beslissen, dat de Inspecteur niet verplicht is om, alvorens de aanslag op te leggen, alle gegevens van de boekhouding na te sporen en te waarderen, tenzij enige omstandigheid aanwezig was geweest, welke tot controle aanleiding had moeten geven, hetgeen appellante niet heeft aangevoerd, noch bewezen is, zodat toen bij een nader ingesteld accountantsonderzoek de onjuistheid van enige gegevens bleek, dit in de zin der wet als een nieuw feit is aan te merken, waarop de Inspecteur de navordering kan gronden;

zulks ten onrechte, daar bij de oorspronkelijke aan de Inspecteur zijn overgelegd de Balans per 31 December 1945 en de Winst- en Verlies-rekening 1 Januari - 31 December 1945 en op beide voor de aangifte verlangde justificatoire bescheiden, waarvan bijgaand afschrift wordt overgelegd, een reserve schadevergoeding ad f. 25.000,-, een reserve proceskosten ad f.5.000,-, een reserve afwikkeling A ad f.5.000,- en een reserve dubieuze debiteuren ad f.5.489,48 voorkwamen, waarmede de inspecteur zich blijkens de aanslag conform de aangifte verenigd heeft, zodat deze navorderingsaanslag, waarin uitsluitend de al dan niet gerechtvaardigdheid van deze reserves in het geding was, een terugkomen is op een vroeger ingenomen standpunt, hetgeen niet is geoorloofd, en des te meer, daar hier geen sprake is van het al dan niet met de waarheid in overeenstemming zijn van enig feit, doch uitsluitend van de uiteraard - zij het op een accountantsonderzoek gebaseerde - subjectieve mening van de Inspecteur omtrent het al dan niet gerechtvaardigd zijn van enigerlei reservering, zodat de later gebleken onjuistheid der reserves - omtrent welke onjuistheid belastingplichtige, niettegenstaande de uitspraak van de Raad van Beroep nog steeds met de Inspecteur nadrukkelijk van mening verschilt - op zichzelf niet het nieuwe feit kan opleveren, waarop de navordering berust."

Overwegende dat het middel er van uitgaat, dat op grond van het feit, dat de Inspecteur den oorspronkelijken aanslag overeenkomstig de aangifte van belanghebbende heeft opgelegd, terwijl belanghebbende bij zijn aangifte een balans en winst - en verlies-rekening had overgelegd, waarop de posten vermeld stonden, die belanghebbende in zijn aangifte had verwerkt, moet worden aangenomen, dat de Inspecteur deze posten zonder meer als juist heeft aanvaard dat is uitgesloten, dat te dezen door een nader accountantsonderzoek nog een nieuw feit, als bedoeld in artikel 1 van de Zevende Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941, aan den dag zou kunnen treden, hetwelk reden tot navordering kan geven;

Overwegende dat deze gevolgtrekking alleen dan juist zou zijn, indien in het algemeen de Inspecteur gehouden ware, alvorens een aanslag te regelen, controle op een aangifte uit te oefenen en, hetzij zelf, hetzij door een accountant een boekenonderzoek in te stellen ten einde de gegevens in de overgelegde bescheiden vermeld te toetsen;

dat echter de Raad van Beroep terecht heeft aangenomen, dat zodanige verplichting voor den Inspecteur alleen dan bestaat, indien in een bepaald geval er bijzondere omstandigheden zijn, die den Inspecteur reden geven aan de aangifte te twijfelen en de door den belastingplichtige overgelegde gegevens uit zijn boekhouding na te sporen en te waarden;

dat, nu in het onderhavige geval, blijkens 's Raads uitspraak, geen beroep is gedaan op zodanige bijzondere omstandigheden en het bestaan daarvan ook overigens niet is gebleken, de Raad terecht heeft geoordeeld, dat hetgeen een later accountantsonderzoek te dezen aan het licht heeft gebracht omtrent de onjuistheid van de bedoelde posten, als feit voor navordering in den zin der wet kon gelden;

dat mitsdien het middel is ongegrond;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Smits, van Rijn van Alkemade, Wiarda en van der Loos, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zevenden October 1900 drie en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels